paret vſqꝫ in occidentē.ita erit aduentus filij hoīs:vel ſic
(replebit maieſtate eius).i.gloria(oīs terra).i.oēs ſan
cti qs tūc pfecta glīa replebit.nunc eñ q̄ſi ſemipleni ſunt
q2 nō habēt niſi ſtolā aīe.ſed tūc replebunt q̄n ſupaddet
ſtola corpis.In fine oñdit ꝓpheta ꝙ nō coact ſ ſpōtane
us ⁊ deuotꝰ iſta dixit:vñ illa adimpleri deſider. dicens:
Q Multa cō uenīūt ad maieſtatē alicuius. Pſ.72. (fiat)⁊ ad maius deſideriū exp̄mendū reduplic t addēs
(fiat) Nōndū autē ꝙ in maieſtate multa cōuen t q̄ poſ
ſunt notari his v̄ſibus.Gloria ſignat timor vt perſona
ptās.Magnū magnificum plebs honor arma p ens.

Pſalmus LXXII

1 Q Uam bonus iſrael deus:his q̄ re
cto ſunt corde.

Titulus.Defecerūt laudes vel hymni dauid
filij yeſſe.pſ.Aſaph laudes Dauid filij yeſſe ſunt laudes
q̄s faciebat vetus ppl̄s pro bonis tp̄alibus ſed illa defece
runt eis iudeis.ſ.q2 amiſerūt locū ⁊ gentē:vñ ⁊ p̄ hōs ille
laudes defecerūt ſed fideles q̄ deū q̄runt ⁊ non tp̄alia bo
na:ſed eterna nō ꝓpter defectum tp̄aliū dimittūt laudare:
vñ addit(pſ.aſaph).i.iſte(pſ)attribuit(aſaph).i.fideli
ſynagoge q̄ de iudeis cōuerſa deū laudat pro eternis ⁊ cō
fitet ſtatum ſuū priorē in quo inceperāt laudes eis defice
re:q2 deficiebant bona tp̄alia:⁊ pōt ſic cōtinuari ad prece
dentē pſ.ſi xp̄s rex eſt vt in p̄cedēti pſ.dr̄:cur igit boni hic
affligunt ⁊ mali ꝓſperant.Solutio:q2 deus eterna p̄mia
reſeruat bonis ad q̄ recurrere monemur:vt in hoc pſ.et
iō nō remunerat eos in trāſitorijs.Item ita largus eſt ꝙ
etiā malis dat ſua trāſitoria.⁊ hoc vtriſqꝫ q2 bonus iſrael
deus:q̄ amicis nō vult mutare eterna p̄mia in trāſitoria.
⁊ inimicis q̄ amiſerūt eterna:non vult ſubtrahere tp̄alia.
Intētio ergo eſt monere nos vt eterna amplectamur ⁊ ꝓ
illis deū laudemus.nō pro iſtis trāſitorijs habēdis.Mo
dus q̄dripartitꝰ eſt pſ.Prio deſcribit maloꝝ nequitiā:di
cēs ſe zelaſſe ꝓſperitatē eoꝝ ⁊ inde fuiſſe correctū.⁊ ideo
etiā alios corrigit.Scdo ſuū ⁊ alioꝝ errorē exponēs dicit
ſe inde reuerſum ad melius cōſiliū ibi(iō cōuertet).Ter
tio aperit q̄d vidicit in ſctūario dei ibi(veruntñ ꝓpter do
los)Quarto ꝯpat p̄miū celeſte terrene volūtati ſue et ſe
arguit ibi(q̄d eñ mihi eſt in celo)Dicit ergo eccl̄ia fideli
um vel q̄libet fidelis(q̄ꝫ bonus).i.valde bonꝰ ⁊ iocūdus
eſt(deus iſrael).i.deus videntiū.i.pater ⁊ filiꝰ ⁊ ſpūſſan
ctus:pater q2 cōfortat tribulatos.Naū.j.Bonus dñs et
confortās in die tribulationis ⁊ ſciens ſperātes in ſe.Itē
bonus eſt filius q2 paſcit.Joh.x.Ego ſum paſtor bonus
Itē bonꝰ eſt ſpūs:q2 dicit pſ.Spūs tuus bo.dedu.me in
ter.rec.Sap.xij.O q̄ꝫ bonus ⁊ ſuauis eſt dñe ſpūs tuus.
ideoqꝫ eos q̄ errāt ptibus corripis.⁊ q̄bus eſt bonuſ(his
q̄ recto ſunt corde)ſunt autē recto corde q̄ eterna deſide
rāt.Treñ.iij.Bonꝰ eſt dñs ſperātibus in eū aīe q̄renti il
lū.curuo corde ſunt q̄ terrena diligūt.q̄bus dr̄ in pſ.Filij
hoīm vſqꝫ q̄ graui corde ⁊c̄.Treñ.j.Subuerſū eſt cor.m.in
memetipō ⁊ his videnṫ terrena bona eē.ſ rectis corde vi
A Deus multis modis dr̄ bonus. deṫ ſolus deꝰ bonus.Cāñ.j.Recti diligūt te.Nōndū aūt
ꝙ deus multis modis dr̄ bonꝰ.Eſſentia.Math.xix.Ne
mo bonus niſi ſolus deus.Itē ope creationis.vñ Geñ.j.
Et erāt valde bona.Itē ope iuſtificationis.Ro.xj.Uide
bonitatē ⁊ ſeueritatē dei.Item ope glorificatiōis.Eph.ij.
Cōſedere fecit in celeſtibus in xp̄o vt oſtēderet in ſeculis
ſupueniētibus abundātes diuitias gratie ſue in bonitate
Itē bonus dr̄ patiētia.Eccli.v.Altiſſimus eſt patiēs red
ditor.j.Thimo.j.In memetipō oſtēdit xp̄s oēm patien
tiā Ro.ij.An diuitias bonitatis eius ⁊ patientie ⁊ longa
nimitatis cōtemnis.Itē paſſione.Joh.x.Ego ſum bonꝰ
paſtor:bonꝰ paſtor aīam ſuā po.pro ouibus ſuis.Sed q2
poſſet aliquis querere tu ne es rectus corde.Reſpondet.

2 Mei autem pene moti ſunt pedes:pene
effuſi ſunt greſſus mei.

Q.d.bonus eſt rectis corde.ſ aliq̄n nō mihi fuit bonus
q2 nō rectus corde eram.ſed inclinatus diligens tp̄alia:
hoc eſt qđ dicit(mei aūt pedes)interiores.i.intellectus ⁊
affectus(pene moti ſunt)de loco ſuo.i.de deo in quo ſta
re debebant.Eccl̄es.x.Si ſpūs ptātem habētis aſcende
rit ſuper te locū tuū ne dimiſeris.Eccli.xj.Sta in teſtamē
to tuo(pene effuſi ſunt greſſus mei)greſſus ſupradictorū
pedū ſunt cogitatio ⁊ deſideriū:intellectus eñ gradit per
cogitationē affectus ꝑ deſideriū.ſ hij greſſus effundunt.
q̄n ad diuitias delicias ⁊ vanitates p̄ntes ſe conuertunt.
Treñ.iiij.Lubricauerūt veſtigia nr̄a in itinere platearuꝫ
noſtraꝝ.Job.xxx.Pedes meos ſubuerterūt diſſipauerūt
itinera mea ⁊ inſidiati ſunt mihi.ſed in his duobus dicit
(pene)q2 homo iuſtus ⁊ ſi de his temptet:nō tñ cōſentit
vel q̄ſtum ad eos q̄ ceciderunt ſed reſurrexerūt dicit(pe
ne)eo ꝙ nō finaliter ceciderūt:⁊ hoc mihi accidit.

Quia zelaui ſuper iniquos:pacem pecca 3
torum videns.

Quia zelaui)grauiter ferēs ſup iniquos q̄bus ꝓſpera
eueniebāt.hoc ē qđ ſequit(pacē peccatoꝝ vidēs zelaui)
cōtra qđ dr̄ ſupra Noli emulari in malignātibus:neqꝫ ze
la.faci.iniquitatē.Eccli.ix.Non zeles gloriā ⁊ opes pctō
ris.Nō eñ ſcis q̄ vētura ſit ſubuerſio illius(pacē pctōrū
nō vidēs)cōtra Eſa.lvij.Nō eſt pax impijs.Solutio tri
plex pax mūdi pectoris eternitatis de p̄ma Job.xxj.Do
mus eoꝝ ſecure ſunt ⁊ pacate ⁊c̄.Hāc habēt impij.ſcđaꝫ
vo ⁊ tertiā nō habēt impij ſed diſcipuli xp̄i:de q̄bus Jo.
xiiij.Pacē relinquo vobis:pacem meā do vob.Et poſſet
aliq̄s querere cū Hiere.xij.q̄re via impioꝝ ꝓſperat et q̄
re habēt peccatores pacē q̄ merent tribulationē.⁊ rñdet
q2 nō eſt(reſpectꝰ)miſcđie dei(morti eoꝝ).i.deꝰ nō miſe
4 retur eis vt puniat eos in p̄nti ⁊ liberet a morte eterna vl
a morte peccati ſanās vulnera eoꝝ:vñ addit(⁊ firmamē
tū in plaga eoꝝ)ſupple nō eſt cōſolidatio.Hiere.xxx.In
ſanabilis fractura tua peſſima plaga tua nō eſt q̄ iudicet
iudiciū.⁊.hoc eſt qđ dicit:nō eſt reſpectus morti eoꝝ.q.d.
nō eſt qui eos corripiat de hoc reſpectu.Sap.iiij.Gratia
dei ⁊ miſcđia eſt in ſctōs eius ⁊ reſpectꝰ in electos illius.
Lu.xxij.Reſpexit dñs petrū:vel ſic(q2 nō eſt reſpectꝰ eo
rū)ſuple(morti eoꝝ).i.q2 nō cogitāt de morte ſua Treñ.
j.Sordes eius in pedibus eiꝰ nec recordatata eſt finis ſui
Eccli.vij.Fili memorare nouiſſima tua(⁊ firmamentū)
ſupple eſt(in plaga eorū).q.d.eterna eſt plaga eoꝝ:ſicut
dicit Eſa.xxx.Erit tranſitus virge fundatus:⁊ huic expo
ſitioni cōcordat littera Hiero.que habet ſic.iō non recogi
tauerunt de morte ſua ⁊ firma ſunt veſtibula eorū.i.pec
cata ꝑ que intrat ad eos dyabolus ſicut per veſtibulū in
tratur ad domū.vel iterū ſcđm aliā litterā:q2(non eſt de
clinatio morti eorū).i.non poſſunt declinare a morte eter
na nec mors ab eis.ſcđm hanc expoſitionē loquit eccle
ſia in perſona maiorū q̄ cōpatiunt infirmis ⁊ peccatori
bus q̄ ꝓpter ſuā maliciā dānant:vel ſic q2(non eſt reſpe
ctus morti eoꝝ).i.q2 nullus reſpicit mortē eorū q̄ ducunt
in bonis dies ſuos ⁊ in puncto ad inferna deſcēdūt Job.
xxj.(nō eſt reſpectus morti eorum)vt timeant ſibi.Eccli.
xxxviij.Memor eſto iudicij mei.ſic erit ⁊ tuū mihi heri et
tibi hodie.⁊ ſi forte aliquādo quis reſpiciat(nō eſt firma.
in pla.eorū).i.nō firmant intuitū ſuū.Jac.j.Si quis au
ditor eſt verbi ⁊ nō factor:hic cōparabitur viro cōſideran
ti vultū natiuitatis ſue in ſpeculo.i.in morte conſiderauit
ſe ⁊ abijt ⁊ ſtatim oblitus eſt q̄lis fuit(⁊ firmamentū ⁊c̄)
ſicut ſupra:⁊ hoc merito erit eis q2 hic nolunt laborare ⁊
facere p̄niam vt vitā ⁊ requiē eternā habeant:vñ ſequit.

In labore hominum non ſunt:et cum ho 5
minibus non flagellabuntur.

In labore hominū nō ſunt)labor eñ homis hic debet
eſſe vt poſtea ad celū veniens ibi ꝑpetuo quieſcat.Job.v
Homo natus ad laborē ⁊ auis ad volandū.pſ.Labores
manuū tuaꝝ q2 mādućabis ⁊ beatus es ⁊ bñ tibi erit:pro
pter hoc dicit aplus.ij.Theſ.in fi.Si quis nō vult opera
ri non māducet.⁊(cū hoībus)ſanctis(nō flagellabunt)
in p̄nti ad correctionē ſed cū demonibus in futuro ad dā
nationē.Heb.xij.Flagellat omnē filiū quē recipit.quod
ſi extra diſciplinā eſtis ergo adulteri ⁊ nō filij eſtis.ibi di
cit glo.Auguſt.qui exceptus eſt a numero flagellorum ex

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De laſciuia ſeu petulantia clericoꝝ.

ceptus erit a numero filioꝝ. Iſte verſus proprie eſt contra clericos multos: vñ beatus Bern. hunc verſum ſic exponit (in labore ⁊c.) hoc ad nullos potius arbitror ꝙ̄ ad noſtri tēporis clericos referendū. habēt eñ ſingula hoim officia aliqd laboris qđ delectat. ſed aduerte prudentiam iſtoꝝ q̄ nouo inter hoc artificio diſcurrentes ſolum qđ delectat eligūt ⁊ amplectunt̄ qđ moleſtum eſt fugiūt ⁊ declināt cū militibus quidē faſtus ſupbie amplā familiā phaleras equoꝝ accipitres. ⁊ aleas ⁊ huiuſmodi frequētant a mulieribus dependētes a collo murium pelles ornatos thalamos balnea. molliciē mutuant̄ cauēt omnino lorice pondus inſomnes caſtroꝝ noctes: incerta belloꝝ diſcrimina muliebrē verecundiā ⁊ diſciplinā: ⁊ ſi qđ laboris ſe cus ille videt̄ habere declinātes. Cū ergo reſurgere ceperint hoies in ordine ſuo. vbi putas generatio iſta collocabitur. ſi diuertere voluerint ad milites exufflabunt eos eo ꝙ ſecū minime labores ⁊ pericula tolerauerūt ſic agricole ſic vinitores ⁊ ſinguli ordines hoim a ſuis eos ſimiliter arcebūt finibus: vtpote q̄ in labore hoim nō fuerūt. reſtat ergo vt quos ois ordo expellit pariter ⁊ accuſat. Illū locū ſortiant̄ vbi nullus ordo ſed ſempitern⁹ horror inhabitat. ſunt eñ neceſſe eſt in labore demonū q̄ in labore hoim non fuerunt.

6 ¶ Ideo tenuit eos ſuperbia: operti ſunt iniquitate ⁊ impietate ſua.

¶ Ideo) q: fuerūt ſine flagellis (tenuit eos ſupbia) flagella eñ humiliant: vñ Iob. vj. Sagitte dñi in me ſunt quarū indignatio ebibit ſpm̄ meū. i. ſpūoſitatē ſupbie ⁊ dicit Glo. Quid ergo tenuit eos ſupbia niſi irretiuit ⁊ implicauit et inolite cōſuetudinis delicato vinculo obliuigauit. Laqueus eñ eſt ſupbia: vñ Eſa. xxiiij. Formido ⁊ fouea ⁊ laqueus ſup te q̄ habitator es terre. ſ. formido auaricie. q̄ ſp formidat ne poſſeſſa amittat ⁊ fouea luxurie ⁊ laqueus ſupbie. laque⁹ aūt qñq; tenet auē p pedē. i. virū etiā ſpiritualē tenet ſupbia. qñq; p affectū. qñq; p collū. i. p iactantiā. qñq; p alas. i. p opa vel p familiā ⁊ pentes Oſee. iiij. Ligauit eū ſpūs in alis ſuis. ſ. ſpūs ſupbie i familia vel parētela nec tm̄ tenuit eos ſupbia: ſ; (⁊ operti ſunt iniqtate) ad proximū (⁊ impietate ſua) ad deū. q. d. etiā ſi rumpat̄ laqus ſupbie nō tñ effugiēt (q: opti ſunt ⁊c.) ⁊ bñ opti q: peccatū eſt qſi tela quā orditus eſt prim⁹ hō ⁊ omēs peccatores eā texunt. Eſa. xxv. Telā quā orditus eſt ſup vniuerſas natiōes pcipitabit. Eſa. lix. Telas aranearū texerunt: hoc eſt mala tela q̄ licz operiat ne videat̄ lumē. tñ tuet̄ a frigore nec ab eſtu. nec ſicut tela operti ſunt iniqtate: ſed etiā ſicut cute. vñ dicit Glo. quaſi cute quadam ſic induti ſunt aliqui praua cōſuetudine vt illā dediſcere ⁊ diſſueſcere nō tam expoliari ſit ꝙ̄ excoriari. Et quaſi qs quereret: vnde ortum habet iſta iniquitas ſubiungit.

7 ¶ Prodijt quaſi ex adipe iniquitas eorum tranſierunt in affectum cordis.

P Iniquitas multiplicat̄ ex abundātia ſeu diuitijs.

¶ Prodijt quaſi ex adipe) i. ex abundantia (iniqtas eorum) multiplex videlicz.

¶ Superbia. Prouer. viij. Opes ſuperbe. Grego. apoſtema tumoris facit abundantia humoris.

¶ Obliuio dei. Oſee. xiij. Adimpleti ſunt ⁊ ſaturati leuauerunt cor ſuū ⁊ obliti ſunt mei.

¶ Cōtemptus dei. Iob. xv. Contra oipotentē roboratus eſt cucurrit aduerſus deū erecto collo ⁊ pingui ceruice armatus eſt.

¶ Ingratitudo. Eſa. xlv. Accinxi te ⁊ nō cognouiſti me.

¶ Tranſgreſſio pceptoꝝ dei. Hiere. v. Impinguati ſunt ⁊ ditati ⁊ pretierunt ſermones meos peſſime.

¶ Luxuria. Hiere. v. Saturaui eos ⁊ mechati ſunt ⁊ in domo meretricis luxuriabantur.

¶ Petulantia. i. inordinatio in veſtitu ⁊ habitu ⁊ geſtu. Deu. xxxij. Incraſſatus eſt dilectus ⁊ recalcitrauit.

¶ Iurgia rixe. Gen. xiij. Erat qppe ſubſtātia eoꝝ multa ⁊ non qbant hitare cōiter ⁊ facta ſunt iurgia inter paſtores gregū abraā ⁊ loth. Deut. xxxiij. ſ. dan fluet largiter ex baſan. cā. baſan pinguedo interpretatur.

¶ Oppreſſio pauperū. Eccli. xiij. Venatio leonis onager in heremo ſic paſcua diuitū pauperes.

¶ Timor inept⁹. Iob. xv. Sonit⁹ terroris ſp in aurib⁹ ei⁹ ⁊ cū pax ſit ſp inſidias ſuſpicat̄. Sen. Videt pauperē ⁊ ſuſpicat̄ furē. videt diuitē ⁊ eſtimat pdonē: ſeqt̄ (trāſierūt) de recta via (in affectū cordis) vt poſt cōcupias ſuas iret. Eccli. lviij. Glificabis deū dū nō facis vias tuas. ⁊ non inuenit̄ volūtas tua vt loqris ſermonē. nec ex igrantia ⁊ ex improuiſo peccauerūt: ſ; ex deliberatiōe ⁊ cōſilio: vñ ſeqt̄.

¶ Cogitauerunt ⁊ locuti ſunt nequiciā: iniquitatem in excelſo locuti ſunt. 8

¶ Cogita.) in corde ecce deliberatio (⁊ locuti ſunt) in ore. ecce cōſiliū malū (neqciā) Eccli. xvij. Quid nequs ꝙ̄ qđ excogitauit caro ⁊ ſanguis. Prouerb. xxvj. Septē neqcie ſunt in corde ei⁹. i. ſeptē vicia crimialia. Lu. xj. Aſſumit ſeptē ſpūs ſecū neqores ſe. locuti ſunt aūt nō muſitātes ſed alte ⁊ apte: vñ addit (iniqtatē in excelſo locuti ſunt) . i. apto: qđ eñ in excelſo ponit̄ in apto hoc faciūt vel facere ſolebāt heretici q̄ in apto pdicabant hereſes: et (in excelſo) ad lrām. i. in alto pulpito: vel ſic (in excelſu;) . i. ꝯ excelſu; Iob. xij. Audacter puocant deū cū ipſe dederit oia in manibus eoꝝ. Et determinat quō ꝯ deū locuti ſunt.

¶ Poſuerunt in celū os ſuum: ⁊ lingua eorum tranſiuit in terra. 9

¶ Poſue. in ce.) . i. ꝯ deū ⁊ celeſtia. Dan. vij. Sermōes ꝯ excelſu; loquet̄ et ſctōs altiſſimi cōteret (os ſuū) blaſphemādo. Iob. xxj. Quis eſt oipotens vt ſeruiamus ei (⁊ lingua eoꝝ trāſiuit) vſq; ad celū ſic blaſphemādo (lingua) dico manēs (in terra) . q. d. excedūt in loquēdo. cū eñ ſunt terreni ⁊ fragiles: nō deberēt ponere os i celum. In his ꝗ duob⁹ vſibus notant̄ qnq; gña pctōꝝ (cogitauerūt) ecce pctm̄ cordis (⁊ locuti ſunt) ecce pctm̄ oris (in excelſo) ecce pctm̄ leſe maieſtat: vl̄ blaſphemia (poſuerūt in ce. os) ecce pctm̄ temeritat (et lingua eoꝝ ⁊c) ecce pctm̄ detractionis vt ſic exponat̄ (⁊ lingua eoꝝ trāſi. in ter.) in pctōres vt detrahāt vt de eis poſſit dici illud Gen. iij. Terrā comedes cūctis dieb⁹ vite. ⁊. vel pōt exponi vſus iſte ꝯ eos qui ſuis plātis et viris ſpūalibus detrahūt (poſuerūt in ce. os ſuū) ꝯ illud Exo. xxij. Dijs nō detrahes. non dicit nō reſiſtes: q: licz maiorib⁹, reſiſtere: ſicut Gal. j. Reſtiti cephe in faciē: qre q: repheñſibilis erat. Eccli. iiij. Nō reuerearis pximū in caſu ſuo. in celū ergo ponūt os minuēdo bona q̄ in ſuis maioribus vel in viris ſpūalibus vidēt (et lingua eo. trāſi. in terra) q: ſi qđ terrenū in eis eſt illud verſant ⁊ oſtendūt vel in bono ſic pctōres (ponūt in celū) qñ in oratione familiariter deo loquunt̄ et poſtea lingua. e. trāſi. in ter. cū pdicant pctōribus: vñ ſequit̄ (iō cōuertet̄ ppl̄s meus hic) rimant̄ eñ et verſant terrenos pctōres vomere pdicatiōis: in eis vicia extirpant et vtutes ſemināt. Iudi. iij. Sangar pcuſſit ſexcētos viros vomere. ſ. multo plures ꝙ̄ aioth gladio. vomer groſſa pdicatio: gladius ſubtilis: et vtilior eſt vomer ꝙ̄ gladius. Nō ꝙ multiplex eſt labor bonus: prima eſt labor chriſti.

¶ Patiēdo. Tren. iiij. Dabo eis ſcutū cordis laborē. ⁊.

¶ Predicādo. ſupra: Laboraui clamans rauce facte ſunt fauces mee.

¶ Item eſt labor agriculture.

¶ Suſtinendo peccatores. Eſa. j. Laboraui ſuſtinens.

¶ Ad litterā. Gen. ix. Cepit Noe exercere terram.

¶ Spūaliter. Io. vj. Opamini non cibū q̄ perit. Eccli. vj. Quaſi is q̄ arat et q̄ ſeminat accede ad eā. ſ. ſapientiam.

¶ Item eſt labor militis.

E Labor multiplex bon⁹ et malus.

¶ Ad lrām Math. viij. Habeo ſub me milites et dico huic vade.

¶ Item labor prelatorum.

¶ Spūaliter. ij. Thim. ij. Labora ſicut bonus miles xpi.

¶ Prelatoꝝ. Iob. ix. Sub quo curuant̄ q̄ portāt orbē.

¶ Scolariū. Eccli. xl. Frequēs meditatio carnis eſt afflictio. Eccli. xxxj. Vigilia honeſtatis tabefaciet carnes ⁊c.

¶ Item labor.

¶ Eccl'iaſticoꝝ. Apoc. ij. Scio patientiā. ⁊. et laborem. ⁊.

¶ Religioſoꝝ. j. Theſ. iiij. Opamini manibus veſtris.

¶ Item eſt labor miniſtrantium.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Parientiū.j.Thimo.ij.Saluabitur per filiorū generationem.Job.xvj.Mulier cum parit.

¶ Nentiū.Exo.xxxv.Mulieres docte dederūt q̄ neuerāt

¶ Miniſtrātiū infirmis.j.Thi.v.Que ſctōꝝ pedes lauit

¶ Labor malus ſimiliter multiplex.

¶ Jumentoꝝ.Eccl'es.vj.Dis labor hois in ore eius.i.fit vt iumentū.Eſa.xxx.Onus iumentorū auſtri.i.guloſoꝝ.

¶ Camelorū.i.diuitū.Eſa.xxx.Portātes ſup gibbū camelorꝫ theſauros ſuos Mat.xix.Facili⁹ ē camelū intrare ⁊c̄

¶ Aſinorū.i.ſtultoꝝ.Deu.xxij.Nō arab in boue ⁊ aſino.

¶ Boum.Deu.xxv.Nō obturabis os bouis triturantis.

¶ Apū q̄ ſunt heretici habētes mel in ore aculeū in cauda Eſa.vij.Sibilabit Dñs muſce que in extremo fluminū egypti ⁊ api que eſt in terra aſſur.

¶ Muſcaꝝ.i.inuidorū q̄ carnē ſuā tranſeūt ⁊ vlceri inſident.Exo.viij.Venit muſca grauiſſima i domo pharonis

¶ Formicarū.i.auarorum.Prouer.xxx.Formice populus infirmus ⁊c̄.

¶ Scrabonū.i.ambitioſorum Exod.xxiij.Emittēs ſcrabones prius.

¶ Locuſtarū.i.adulatorū.Exo.x.Flare fecit ventum vrētem:⁊ facto mane ventus vrens leuauit locuſtas.

¶ Leonū.i.predonū.Eccli.xiij.Venatio leonis onager in heremo ſic paſcua diuitū pauperes.

¶ Piſcium.id eſt curioſorum.

¶ Maris.lvij.Impij quaſi mare feruens.

¶ Demonū.Sap.v.Laſſati ſumus in via perditionis.

10 **¶ Ideo conuertetur populus meus hic: et dies pleni inuenientur in eis.**

¶ Scđa ps in q̄ oñdit ſe cōuerſuꝫ ab errore in quē inciderat ꝓpter ꝓſperitatē malorū anteq̄ꝫ ipſoꝝ cōditionē ⁊ interitū ꝓprimū agnoſceret q̄ qui cognoſcit.de facili cōuertiť ad dñm:vñ dicit (iō).i.q2 ꝓdicta mala i eis cognouit (cōuerteť ppl's meus (vt coueniat mecū (hic).i.in eadē ſnia ſcꝫ in cōtemptu ſeculi.Naū.iij.di de Niniue.Dis q̄ viderit te reſilet a te:niniue interꝑtať ſpecioſa ⁊ ſignificat mūdū ⁊ nō tm̄ cōuerteť ꝓpter malū vitandū.ſ ꝓpter bonum eterne vite adipiſcēdū:vñ addit (⁊ dies pleni inuenienť) in futuro (in eis).i.dies eternitať pleni oī gaudio ⁊ ſanitate.Job.v.Ingredieris in abūdantia ſepulcrū:ſicut inferť aceru⁹ tritici in tpe meſſis.Job.in fi.mortu⁹ eſt Job ſenex ⁊ plen⁹ dierū:nō ſunt dies vacui ab his.Job.vij.Ego habui mēſes vacuas ⁊ noctes laborioſas enūeraui mihi.Criſoſt.ſi cōputet q̄s tēpus ſuū ⁊ dianna ⁊ dietas ſuas q̄d oī die recepit a dño.q̄due fecerit ꝓ deo inueniet oī die deū ꝓſtitiſſe mercedē opis ſeruo.ſ.cibū veſtē ſanitatē ꝓtātem facultatē.⁊ hui⁹ oīa.Nos vo q̄ntum tpis expēdimus i rebus ſupuacuis:vel de falſa cōuerſione pōt legi (iō).ſ.ꝓpter linguā malā de q̄ ꝓmiſſuꝫ eſt (cōuerteť) q̄tū ad exteriorē apparentiā (ppl's meus) multi eñ q̄nq̄ꝫ conuertunť mag̃ timore linguaꝝ:⁊ iō (dicit hic).q.d.nō vere ſed apparēter:⁊ huic expōni cōcordat id qđ ſequiť ſm aliam litterā (⁊ q̄s plen⁹ inueniet in eis).q.d.nullus.Dañ.v.Appēſus es in ſtatera ⁊ inuent⁹ es min⁹ hñs.Et poſſet q̄ri vñ cōuerteť pplus iō oñdit duplicē errorē a quo conuertēdi ſunt:ꝓ q2 dicūt deū neſcire h̄ inferiora:vñ dicit.

11 **¶ Et dixerunt quomō ſcit deus: et ſi eſt ſcientia in excelſo.**

¶ Et in hoc notanť duo vicia.ſ.curioſitas inq̄rendi (quō ſcit de⁹) impoſſibile eſt eñ hoiem ſcire modū ſciēdi dei et blaſphemia etiā hic notať q̄ dubitant an deus ſciat h̄ inferiora.Eſa.xl.Quare dicis iacob ⁊ loqueris iſrael abſcōdita eſt via mea a dño.Job.xxij.Quid eñ nouit dñs ⁊ q̄ſi ꝑ caliginē iudicat nubes latibulū eius nec nr̄a cōſiderat circa cardines ꝑambulat.Ecce illa duo quō ſcit ⁊ ſi ſcit.Secūdus error eſt q2 dicūt etiā ſi ſciat de⁹ omia nō tñ curat hec inferiora:vñ addit qđ dixerūt (⁊ ſi eſt ſcia in excelſo).q.d.nūq̄d ipſe q̄ excelſus curat de terrenis.Eze.viij.Dicūt eñ nō videt dñs nos dereliquit dñs terrā:⁊ ſequitur ibi pena:igiť nō parcet oculus meus:ſupple q2 dicitꝫ me nō videre.Eccli.xvj.In populo magno nō agnoſcat.

que eſt eñ anima mea in tam immēſa creatura.Et etiam cauſam erroris ſui aſſignantes dixerunt.

¶ Ecce ipſi peccatores et abundantes in ſeculo: obtinuerunt diuitias. 12

¶ Obtinuerūt.ſ.violēter) .q.d.ſi de⁹ inferiora ſciret aut curaret.nō ſuſtineret ꝙ per violentiā haberēt diuitias ipſi peccatores q̄ digni nō ſunt pane quo veſcunť.⁊ abundātes in ſeculo q̄ nō indigēt.Job.xij.Abundāt tabernacula ꝑdonū.Job.xxj.Quare impij viuūt ſublimati ſunt.confortatiq̄ꝫ diuitijs (⁊ abundantes in ſeculo) nō in celo.nō in deo.Lu.xij.Sic eſt q̄ ſibi theſaurizat ⁊ nō eſt in deū diues (obtinuerūt) ꝑ vim.Job.xxij.In fortitudine brachij tui poſſidebas terrā ⁊ potētiſſimus obtinebas eā.Sap.ij Sit fortitudo veſtra lex iuſticie ſed quid erit talibus.Lu.xij.Stulte hac nocte repetēt aiam tuā a te:⁊ q̄ paraſti cuius erunt.Eccli.xxj.Subſtantia ſuperbi eradicabitur.

¶ Et dixi ergo ſine cauſa iuſtificaui cor meum: et laui inter innocentes manus meas. 13

¶ Et dixi) anteq̄ꝫ ꝯuerterer cū ſolū terrena q̄rebā.ergo.ſ.ex quo pctōres hñt ita ꝓſperitatē ⁊ nō ego (ſine cā iuſtificaui cor meū).i.inuanū ⁊ fruſtra (laui inť innocētes manus.m.).i.fruſtra mūdaui ⁊ cogitatōes ⁊ opa:ſicut dicūt multi q̄bus vi ꝙ amiſerūt operā ſuā niſi remūerenť in tēporalib⁹.Job.xxj.Quid nobis ꝓdeſt ſi orauerim⁹ deum Mal.iij.Dixiſtis van⁹ eſt ois q̄ ſeruit deo.⁊ qđ emolumē q2 cuſtodiuim⁹ ꝓcepta ei⁹ (⁊ laui inter inno.ma.m.) Job xxij.Saluabiť innocēs.ſaluabiť aūt mūdicia manuū ſuarū.Lauāde ſunt man⁹ a ſtercoribus pecunie ⁊ luto luxurie ⁊ pice inuidie.q̄ etiā ſi lauenť adhuc tñ remanet fetor Hiere.ij.Si laueris te nitro ⁊ multiplicaueris tibi herbā borith.maculata es in iniq̄tate.ť.multi etiā lauāt man⁹:ſ nō lauant pedes.i.affectus.Job.ix.Si lotus fuero velut aq̄s niuis ⁊ fulſerint velut mūdiſſime man⁹ mee:tñ ſordibus intinges me:iō dicit dñs Job.xiij.Qui lotus eſt nō indiget niſi vt pedes lauet:ſed eſt mūdus totus.Quō autem lauetur ſubiungit.ſ.per penitentiam:vnde dicit.

¶ Et fui flagellatus tota die: et caſtigatio mea in matutinis. 14

¶ Et fui flag.) flagello pnie (tota die) non ad horā.ſꝑ eñ dꝫ eſſe hō in pnia vel ꝑ ieiuniū vel ꝑ orōnē vel ꝑ cilicū et hui⁹.Eccli.xxij.Flagella ⁊ doctrina in oī tpe ſapia:⁊.xxx.Qui diligit filiū aſſiduat ei flagella:filius eſt affectus pꝛ liberū arbitriū:mater concupia:⁊ h̄ pnia nō tarde incepta eſt.vñ dicit (⁊ caſtigatio mea i matutinis).i.ab initio diei vite mee:ſicut Mat.xx.Exijt ꝓmo mane cōducere opari os in vineā ſuā.ps.Mane aſtabo tibi.Treñ.iij.Bonū eſt viro cū portauerit iugū dñi ab adoleſcētia ſua:vel (in matutinis) laudib⁹ vbi de nocte ſurgētes ⁊ vigilātes viri ſancti caſtigāt corpus ſuū.Eccli.xxxj.Vigilia honeſtatis tabefaciet carnes.h̄ ergo oia dixit ſe fruſtra feciſſe ꝓpter hoc qđ malos videbat ꝓſperari in mūdo.ſed oſtēdit ſe reuerſum ab hoc errore ſuo ⁊ ſolutionē inueniſſe:vnde addit.

¶ Si dicebam narrabo ſic: ecce nationem filiorum tuorum reprobaui. 15

¶ Si dicebā) in corde (narrabo) in ore ſic alijs ſicut heſito in corde meo (nationē filioꝝ tuoꝝ).i.ſanctoꝝ oim (reprobaui).i.reprobos oñdi:q.d.nō vſq̄ꝫ ad h̄ ꝓcedet mea heſitatio ꝙ alijs ꝓdicē impunitatē pctōꝝ ⁊ vanā eſſe penitentiā.peius eſt eñ malū narrare q̄ꝫ cogitare:q2 narratio alios inficit.cogitatio aūt tm̄ ſe.j.Cor.xv.Corrūpunt bonos mores colloq̄a praua ⁊ iō h̄ nō faciā:q2 ſi facerē vitā ſctōꝝ reprobarē q̄ h̄ nullas ꝓſperitates ſecunť ⁊ oēs moleſtias amplectūť.j.Cor.xv.Si in hac vita tm̄ in xp̄o ſperātes ſum⁹:miſerabiliores ſum⁹ oibus hoib⁹:⁊ oñdit ſe iſtam ſolutionē ⁊ veritatis cognitionē non a ſe inueniſſe:ſed a deo:vnde addit.

¶ Exiſtimabam vt cognoſcerem: hoc labor eſt ante me. 16

¶ Exiſtimabā vt cog.).i.putabā.primo cito inuenire ve-

ritatē (ſed hoc laboꝛ eſt ante me) id eſt ſupꝛa me.

17 ⸿ Donec intrem in ſanctuarium dei: et intelligam in nouiſſimis eoꝛum.

⸿ Donec intrē) ꝑ verā fidē ⁊ charitatē (in ſanctuariū dei) id eſt in xp̄m: in quo dr̄ Col. ij. Sūt omēs theſauri ſapiē ⁊ ſciē abſcōditi: vn̄ ibidē p̄mittit ap̄lus. inſtructi in charitate ⁊ in oēs diuitias plenitudinis intellect⁹ in agnitiōe myſterij dei patris xp̄i ieſu in q̄ ſunt ⁊c̄. In h̄ ſctūario bn̄ inuenit̄ ſolutio p̄miſſe beſitationis. cū eīn ipſe eēt ſumme ſapiēs. oēs ſeculi diuitias ⁊ ꝓſperitates cōtempſit ⁊ oīa mala ſeculi ſuſtinuit. ⁊ donec (intelligā) .i. intēte cōſiderē (in nouiſſimis eoꝝ) tā bonoꝝ q̄ʒ maloꝝ. Nouiſſima eīn bonoꝝ ſunt in felicitate. Eccli. j. Timēti deū bn̄ erit in extremis: ⁊ in die defunctiōis ſue bn̄dicet̄ ꝓpter hoc dicebat balaā Nūeri. xxiij. Moriat̄ aīa mea moꝛte iuſtoꝝ: ⁊ fiāt nouiſſima mea hoꝝ ſilia. Nouiſſima aūt peccatoꝝ ſunt in miſeria ⁊ pauptate Job. xxvij. Diues cū doꝛmierit nihil ſecū afferet ⁊c̄. pſ̄. Moꝛs peccātoꝝ peſſima. Job. xxj. Ducūt in bonis dies ſuos ⁊ in pūcto ad inferna deſcendunt. Lu. xvj. Moꝛtu⁹ eſt diues ⁊ ſepult⁹ in inferno. Qui g̃ bene intelligeret in iſtis nouiſſimis bn̄ cognoſceret q̄ iſta ꝓſpera nō appetēda ſunt. Deu. xxxij. Utinā ſapent ⁊ intelligerēt ac nouiſſima ꝓuiderent. Eccli. vij. In oībus opib⁹ tuis mēoꝛare nouiſſima. t. ⁊ ineternū nō peccabis. Itēʒ h̄ potuit dicere adā poſt peccatū. vel etiā genus hūanū pro adā (exiſtimabā vt cognoſcerē) bonū ⁊ maluʒ comedēdo de pomo. Gen̄. iij. Eritis ſicut dij ſciētes bonū ⁊ malū: ſed hoc (laboꝛ an̄ me) q2 inde ſecutus eſt oīs laboꝛ ⁊ doloꝛ generis hūani (donec) pacta vita iſta ⁊ pn̄ia facta (intrem) poſt moꝛtē (in ſanctuariū dei) .i. in limbū vel in celuʒ poſt xp̄i paſſionē: ſicut dictū eſt ei Gen̄. iij. In ſudoꝛe vult⁹ tui veſce. pa. t. donec reuertaris in terrā de qua ſumptus es. Itē hoc pōt dicere q̄ magnā hn̄s ſciam cōuertit ſe ad meditationē ⁊ imitationē paſſionis xp̄i (exiſtimabā) aliqn̄ h̄ (vt cognoſcerē) .i. ſtudēdo acquirerē magnā ſciam ⁊ eēm magn⁹ clericus ſ; iā nolo ⁊ quare (laboꝛ) .ſ. laboꝛ xp̄i (eſt ante me) .i. corā me ad meditandū ⁊ imitanduʒ nec aliud volo ſcire: ſicut dicit ap̄lus. j. Choꝛ. ij. Nihil reputaui me ſcire int̄ vos niſi dn̄m ieſuʒ xp̄m ⁊ hūc crucifixū. Hic eſt liber vite in q̄ addiſcit̄ ars viuēdi in q̄ deberet ſtuderet legē frequēter omis q̄ vult hr̄e artē viuēdi: vn̄ Job. q̄ volebat bn̄ viuere dicebat. xxxj. Librū ſcribat ipſe q̄ iudicat vt in humero meo poꝛtē illū. ⁊ circundē illū gutturi meo. q. coronā mihi ꝑ ſingulos gradus meos ꝓnūciabo eū ⁊ quaſi p̄ncipi offerā eū (donec intrē in ſanctuariū dei) .i. in celuʒ qn̄ oīa ſciā Itē hoc poſſent dicere multi clerici p̄cipue theologi q̄ p̄ſumunt ſe ſtatim hr̄e vel habituros eſſe ſciaʒ ſcripture diuine (ſed hic laboꝛ eſt) Eccli. j. Dedi coꝛ meuʒ vt ſciā prudentiā atq̄ʒ doctrinā ⁊ agnoui q̄ in hijs eēt laboꝛ ⁊ afflictio ſpūs. ſ. in ſtudio. ſtudiuʒ eīn eſt laboꝛ maximus licʒ nihil ſit ſimilius ocio: et (eſt ante me). q. d. ſꝑ fugit ſciētia ⁊ elabit̄ ſicut vmbꝛa hoīs ſemꝑ fugit ante ipm̄ ſi velit eā appꝛehendere ſic ſciētia. Eccles. vij. Dixi ſapiēs efficiar et ipā lōgius receſſit a me. Itē viij. Eſt homo q̄ diebus ⁊ noctib⁹ ſomnū nō capit oculis ⁊ intellexi q̄d oīm operū dei nullā poſſit hō inuenire rationē eoꝝ q̄ ſunt ſub ſole. et quāto plus laboꝛauerit ad q̄renduʒ tanto min⁹ inueniet. Nec ſufficit laboꝛ ſtudij ſine gr̄a: vn̄ ſequit̄ (donec intrem in ſancturiū) .i. ſim de eccl̄a dei merito nō tm̄ nūero. Sap̄. j. In maliuolā aīam nō introibit ſapīa nec habitabit i coꝛpoꝛe ſubdito pctīs. Nec etiam in ypocritis: vn̄ ibi ſequit̄. ſpūſſanctus diſcipline effugiet fictū. j. Coꝛ. viij. Si q̄s exiſtimat ſe ſcire aliq̄d nondū cognoſcit quō opteat eū ſcire ſcʒ ꝑ gr̄am ⁊ laboꝛē ſtudij ⁊ exercitiū ſcolaſticū: vel ſic (donec intrē in ſan. dei) .i. in celū. q. d. lʒ hō etiā multū laborauerit non tm̄ acq̄ret ꝑfectā ſciam. Donec ꝑueniat illuc vbi ſine laboꝛe oīa cognoſcet in deo. j. Coꝛ. xiij. Nunc cognoſco ex pte tūc cognoſcā ſicut ⁊ cognit⁹ ſum. Itē ſic (exiſtimabā vt cognoſcerē) vel ſuſcepi cognoſcere .i. ꝓpoſui ſtudere (⁊ h̄ laboꝛ eſt an̄ me) .ſ. ſtudiū aut ſtudēdi ꝓpoſitum (donec intrē in ſan. dei) .i. in p̄lationē eccleſiaſticā. Deut̄. xxiij. Nō intrabit eunuch⁹ attritis vl̄ amputat̄ teſticulis ⁊ abſciſo vētre eccl̄iaʒ dei. Jo. x. Qui nō intrat ꝑ oſtiū i ouile ⁊c̄. Ezech. xliiij. Poſuiſtis cuſtodes obſeruationū meaꝝ in ſctūario meo vobiſmetipſis. Eze. vij. Uiolabūt arcanū meū ⁊ intrabūt in illud emiſſarij. ⸿ Et nōndum ſup illud verbū (ecce nationē filioꝝ tuoꝝ ⁊c̄.) q̄ aliquid eſt filioꝝ dei multis modis. ſcʒ.

⸿ Per creationem. Job. j. Cūm veniſſent filij dei ⁊ aſſiſterent coꝛam domino.

⸿ Per adoptionem. Rom̄. viij. Accepiſtis ſpiritum adoptionis filioꝝ dei.

⸿ Per fidem. Gal̄. iij. Omnes enim filij dei eſtis per fidē. Joh. j. Dedit eis poteſtatem filios dei fieri.

⸿ Per obedientiam. Eccli. iij. Natio eoꝝ obedientia ⁊ dilectio ⁊c̄.

⸿ Charitatem. j. Jo. iij. Uidete qualem charitatem dedit nobis deus pater vt filij dei nominemur ⁊ ſimus.

⸿ Imitationem. Eph̄. v. Eſtote imitatoꝛes dei ſicut filij chariſſimi.

⸿ Uitationem peccati. j. Joh̄. iij. Omnis qui natus eſt ex deo non peccat.

⸿ Uictoꝛiam mundi. j. Joh̄. v. Omne quod natum eſt ex deo vincit mundum.

⸿ Penitentiam. Oſee. j. In loco vbi dicitur eis. non populus meus vos dicetur eis filij dei viuentis.

⸿ Contemplationem. Apoc̄. ij. Hic dicit filius dei qui habet oculos tanq̄ʒ flammā ignis.

⸿ Uerbū dei. Jac. j. Uolūtarie genuit vos v̄bo veritatis.

⸿ Baptiſmuʒ. Jo. iij. Opoꝛtet vos naſci denuo ⁊ ibidem Niſi quis renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpirituſancto ⁊c̄.

⸿ Reſurrectionem. Lu. xx. Filij ſunt dei cum ſint filij reſurrectionis.

⸿ Queſtionē. pſal. Hec eſt generatio querentium deum.

⸿ Lucem. Joh̄. xij. Ut filij lucis ſitis.

⸿ Spem. j. Pet̄. j. Regenerauit nos in ſpem viuam.

⸿ Gloꝛificationē. j. Jo. iij. Chariſſimi nūc filij dei ſumus. ſ; nondū apparuit q̄d erim⁹. ſcim⁹ aūt qn̄ cū apparuerit. ſil̄es ei erim⁹. Sap̄. v. Ecce quō cōputati ſūt int̄ filios dei.

⸿ Per inimicoꝛum dilectionem. Math̄. v. Diligite inimicos veſtros vt ſitis filij patris veſtri.

⸿ Ueruntamen propter dolos poſuiſti eis proieciſti eos dum alleuarentur. 18

⸿ Tertia pars vbi oſtēdit q̄d in ſanctuario didicit: ⁊ multa ſunt q̄ ibi didicit: Primū eſt q̄ diuitie mag̃ obſunt malis q̄ʒ proſint: vn̄ dicit (veruntn̄) . q. d. laboꝛ fuit ante me vt cognoſcerē ⁊c̄. (veruntn̄) tm̄ laboꝛaui q̄ hic vidici. ſ. q̄ (ꝓpter dolos) quos faciunt alijs (poſuiſti eis) .i. iſta tpalia ad tēpus cōceſſiſti eis. vt. ſ. exiſtentibus dolis ⁊ peccatis eoꝝ bona habeāt pn̄tia ⁊ futuris priuent̄ ꝓpter q̄d dicit̄. Amos. vj. Ue q̄ opulenti eſtis in ſyon .i. In eccleſia ⁊ Lu. vj. Ue vobis diuitibus q̄ habetis hic conſolationē veſtrā: vel (per dolos) .i. vt ibi ipſi decipiant̄ nō q2 deus intēdat eos decipere: ſed ipi ſe decipiūt illitientes ſe creaturis ⁊ donis dei ⁊ ipm̄ deum ⁊ eterna non q̄rentes. Sap̄. xiiij. Creature dei facta ſunt in odiū ⁊ in temptationē anie hominū ⁊ in muſcipulā pedibus inſipientiū: q2 ſicut in muſcipula capiunt̄ mures ꝓpter eſcā quā ibi querunt: ita homines deſerentes creatoꝛē ⁊ voluptatē q̄rentes in creaturis: et dicit (poſuiſti) nō dediſti: q2 talis datio nihil aliud eſt quā quedā falſa poſitio ſicut ſolet fieri in diſputationibus vbi ponunt̄ quedā falſa gratia diſputatiōis ad tempus: ſic dn̄s qn̄ fit aliq̄s ep̄us tūc idem eſt ac ſi dicat ei dominus ponat̄ te eſſe ep̄m vel regē vel diuitē ⁊ hui⁹. ſed ſic eſt in falſa poſitiōe q̄d ille q̄ facit poſitionē. ſ. ponēs habʒ ꝑtātem deponēdi dicēdo cedat tp̄s: ⁊ nō ille cui fit poſitio vn̄ Eccli. xxxij. Rectoꝛē te poſuerīt noli extolli q2 cito veniet tp̄s depoſitionis. Eſa. xxij. Expellā te de ſtatione tua ⁊ de miniſterio tuo deponā te in ventū tēpoꝛe poſitionis cōcedendū eſt quicq̄d ſequit̄ ex poſitiōe .i. obediendum eſt epiſcopo dū eſt ep̄us in oībus q̄ pertinent ad cathedram Math̄. xxiij. Sup cathedrā moyſi ſederūt ſcribe ⁊ phari

F Differt finis bonoꝝ et maloꝝ.

G Filius dei multipliciter q̄s efficiatur.

H Qꝛ tpalia non habēt certaʒ nec veram ſtabilitateʒ ſ; falſam.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſci que dicunt facite ⁊c. Ita dñs quãdo vult ponit nobis
iſta ⁊ quãdo vult deponit. Job. j. Dñs dedit dñs abſtulit
ſicut dño placuit ita factũ eſt. Job. x. Poteſtatem habeo
ponẽdi animã meã: ⁊ poteſtatẽ habeo iterũ ſumẽdi eam.
ſi de aĩa ergo multofortius de rebus exterioribus ipſe di
xit cedat tẽpus illi diuiti. Lu. xij. cui dixit. Stulte hac no-
cte repetẽt aiam. t. a te: ⁊ que paraſti cuius erũt. q. d. dñs
cedat tẽpus facta poſitiõe poſſibili conceſſiſti: impoſſibile
ergo male qđ cũ facta fuiſſet poſitio ipſe loquẽs anĩe ſue
premittit dicens: aĩa habes multa bona poſita in annos
plurimos cum dicit poſita concedit poſitũ cũ dicit: in an-
nos plurimos concedit falſum ſequẽs ex poſito: cũ addit
autẽ requieſce ⁊c. concedit impoſſibile: quia in diuitijs nõ
poteſt eſſe quies. Nam in acquirẽdo labor eſt in poſſiden
do timor in deſerẽdo dolor. Eccli. v. Saturitas diuitis nõ
ſinit eum dormire: hoc eſt primũ quod intellexit. ſ. ꝗ diui-
tie nõ proſunt ſed obſunt: vnde Eccles. v. Eſt alia infirmi
tas peſſima quã vidi ſub ſole diuitie conſeruate in malũ
domini ſui. Secundũ eſt ꝗ honores nihil proſunt: vñ ad-
dit (deieciſti eos dum alleuarent) .i. ſimul eleuaſti ⁊ deie-
ciſti ſicut in lucta luctator ſimul eleuat ſociũ ſuum ⁊ deij-
cit. Job. xxvij. Eleuati ſunt ad modicũ ⁊ nõ ſubſiſtent: et
xxx. Eleuaſti me ⁊ quaſi ſuper ventum ponens eliſiſti me
valide. pſ. Quemadmodũ fumus deficient. fumus cũ ſi-
mul eleuat ⁊ deficit. Item ſic (veruntamẽ ꝓpter dolos)
populi puniẽdos (poſuiſti eis) malos ꝓlatos Job. xxxiiij.
et ſuper gentẽ ⁊ ſuper omẽs homies qui regnare facit hy-
pocritam. i. antichriſtũ vel malũ prelatũ propter peccata
populi. Dañ. viij. Dirigetꝛ dolus in manu eius ⁊ cor ſuuꝫ
magnificabit ⁊ in copia omniũ rerũ occidet plurimos. id
eſt donis ſeducet (deieciſti eos) de prelatione ⁊ poteſtate
ſua. i. deijcies. Eſa. xj. Spiritu labiorũ ſuorũ interficiet im
piũ. pſ. In ignẽ deijcies eos in miſerijs nõ ſubſiſtent. Ter
tium quod intellexit eſt ꝗ deſolabuntꝛ ab amicis maxime
in morte: vnde admirans ſubiungit.

19 Quomodo facti ſunt in deſolationem ſu
bito defecerunt: perierunt propter ini-
quitatem ſuam.

Quomodo facti ſunt in deſolationẽ) in morte. ſ. nullus
cũ tunc eos iuuat. Eſa. xiiij. Quaſi cadauer putridũ non
habebis conſortiũ dicitꝛ ad Nabuch. quia etiam ſi rex ſit
homo nihilominus quãdo mortuus eſt abhomiabilis eſt
omibus. Treñ. j. Non eſt qui cõſoletur eam ex oibus ca-
ris eius. ſ. animã mortui. Hiere. xxv. Facta eſt terra eorũ
in deſolationẽ a facie ire colũbe. Ezech. xxxv. Dabo te in
deſolationẽ atqꝫ in deſertum: vrbeſqꝫ tuas demoliar letan
te vniuerſa terra in ſolitudinẽ te redigã. Quartũ eſt ꝗ for
titudo quãtacũqꝫ tpalis cito perit: vñ addit (ſubito). q. d.
licꝫ deſolatio ſequatꝛ in morte nõ eſſet tñ mirũ ſi diu poſ-
ſent viuere in delitijs ſi tũc diuitias ⁊ delitias ⁊ honores
appeterẽt: ſed hec ſumma ſtulticia eſt qꝛ eas appetũt ⁊ q̃-
runt: ⁊ tñ ſubito deficiunt tam ipi appetẽtes qꝫ ipſa appe
tita. Ezech. xiij. Ecce cecidit paries: nunq̃d dicetꝛ vbi
linitura quã liniſtis paries corpus noſtrũ eſt linitꝛ qñ fo-
uetur: cibatꝛ qñ precioſis veſtibus ⁊ pictis vel tinctis tegi
tur ſed ſtultũ eſt ꝓcioſos colores apponere parieti ruino-
ſo. Job. v. Vidi ſtultũ firma radice ⁊ maledixi pulchritu-
dini eius ſtatim. pſ. Vidi impiũ ſuperexaltatũ ⁊ ele. ſi. ce.
li. ⁊ tranſiui ⁊ ecce non erat q̃ſiui et nõ eſt inuentus locus
eius. Quintũ qđ intellexit eſt ꝗ tales expectat mors eter-
na: vnde addit (perierunt) eternaliter nõ iniuſte (ſed pro
pter iniquitatẽ ſuam). Job. vj. Tẽpore quo fuerint diſſi-
pati peribunt. tẽpus diſſipationis eſt mors in qua fit diſſi
patio et diuiſio: quia res diſſipatꝛ a parẽtibus vel potenti
bus aĩa a demonibus corpus a vermibus. Eccli. x. Cum
cũ morietꝛ homo hereditabit vermes beſtias ⁊ ſerpentes
ecce alia trina diſſipatio. hec tria mala q̃ in hoc verſu con
tinentꝛ etiam in aĩa in ꝓſenti fiunt. Prima deſolatio quã
do caret cõſolatione. pſ. Quare triſtis es anima mea ⁊c.
hanc autẽ ſequitꝛ defectus a bono. defectũ vo ſeq̃tur per-
ditio. Primũ accidie. Secundũ pigricie vł corporis. Ter
tium eſt deſperatiõis. Primũ impedit incipientes. Secũ-
dum opponitꝛ proficientibus. Tertiũ perfectis. Sextum
qđ intellexit eſt ꝗ omnia iſta tẽporalia ſunt falſa ⁊ vana.
vnde dicit.

Velut ſomniũ ſurgentiũ dñe in ciuitate 20
tua: imaginem ipſorum ad nihilũ rediges.

Velut ſomniũ ſurgentiũ) ⁊ eſt hic determiatio eius qđ
ꝓmiſit ſubito defecerũt. ſ. ipſi diuites vł diuitie (velut ſom
niũ ſurgen.) .i. ſicut quãdo aliq̃s ſomniauit ſe eſſe in mul-
tis diuitijs vel delitijs vel honoribus cuꝫ euigilat ⁊ ſurgit
de ſomno intelligit ꝗ illa habebat nõ in veritate ſed ſom-
niũ ⁊ vanitas erat: ſic iſti diuites q̃ modo dormiũt ⁊ qui-
eſcunt in iſtis tpalibus qñ in morte euigilabunt: tunc ꝑci
pient ſe non in veritate fuiſſe diuites: ſed ſicut ꝑ ſomniũ:
vñ alibi in pſ. Dormierũt ſomnũ ſuũ ⁊ nihil inue. oẽs vi.
di. in mani. ſuis. Eſa. xxix. Sicut ſomniat eſuriẽs ⁊ come-
dit cũ autẽ fuerit expgefactus vacua eſt aĩa eius: ſic erit
multitudo omniũ gentiũ q̃ dimicauerunt cõtra montẽ ſy
on. Job. xxvij. Diues cũ dormierit nihil ſecũ afferet. aperi
et oculos ſuos ⁊ nihil inueniet: apprehendet eum quaſi
aqua inopia. Et hoc apertius dicit cũ ſubiungit (domine
in ciuitate tua imaginẽ ipſoꝝ ad nihilũ rediges) .i. gloriã
temporalẽ q̃ ſicut imago apparet in iſto ſomnio: ſed hanc
excutiet euigilatio ⁊ hoc facies (in ciuitate tua) ſuperna
hieruſalẽ vbi nõ erit ſomniũ ſed veritas: ⁊ cum ipſi euigi-
lantes ſurgent in morte vel in iudicio: dicentes. aperi no-
bis: tunc (imaginẽ ipſoꝝ ad nihilũ rediges) quia nec am-
plius ſomniabũt nec ad veritatẽ in ciuitatẽ tuã intrabũt.
Math. xxv. Morã autẽ faciente ſponſo dormitauerunt
omẽs ⁊ dormierũt: media autẽ nocte dũ omẽs dormirent.
clamor factus eſt ecce ſponſus venit exite obuiã ei ⁊ que
parate erãt intrauerunt cũ eo ad nuptias ⁊ clauſa eſt ia-
nua. Nouiſſime autẽ venerunt ⁊ relique virgines. ſ. ſom-
niatrices dicentes. Dñe dñe aperi nobis: at ille reſpõdẽs
ait: Amẽ dico vobis: neſcio vos. ſic accidit ſomniantibus
huius mundi. Eccli. xxxiiij. Multos errare fecerunt ſom
nia et exciderunt ſperantes in illis. Item de prelatis ma-
lis (velut ſomniũ ſurgentiũ) tranſibit dignitatis eorũ glo
ria. Job. xx. Velut ſomniũ auolans non inuenietꝛ ſicut vi
ſio nocturna (domine in ciuitate tua) id eſt in eccleſia tua
(imaginẽ ipſorum) id eſt ipos prelatos inutiles qui ſunt
quaſi imagines quia adorantꝛ vt dij. Os habẽt ⁊ non lo-
quentꝛ predicando vel cantando: quid ergo faciunt de ore
manducãt ⁊ bibunt copioſe ⁊ ſplendide. Eccli. xxx. Quid
proderit libatio ydolo: neqꝫ cũ manducabit neqꝫ adora-
bitur. Zach. xj. O paſtor ⁊ ydolum derelinquẽs gregem:
iſtas (imagines ad nihilũ rediges) Eſa. xlj. Ventus ⁊ in-
ane ſimulchra eorum. Eſa. xix. Aſcendet dñs ſuper leueꝫ
nubem ⁊ egredietur egyptum ⁊ corruent oia ſimulachra
egypti. id eſt mundi Oſee. xiij. Erunt ſicut puluis turbine
raptus ex area ⁊ ſicut fumus de fumario: vel moraliter de
ciuitate religionis (domine in ciuitate tua) id eſt in religi-
one vbi debet eſſe ciuiũ vnitas in habitu exteriori ⁊ in ho
mine interiori (imaginẽ eorum) ſcꝫ temꝑaliũ imaginatio
nes (ad nihilũ rediges) quia ibi nõ debent cogitare de ſe-
cularibus vel tẽporalibus ſed ſolum de eternis. pſ. Cogi-
taui dies antiq̃s ⁊ annos eternos in mente habui. Phil.
iij. Conuerſatio noſtra in celis eſt. Poſſunt auteꝫ notari
plures cauſe quare temporalia dicuntꝛ ſomnia ſcđm pro-
prietatem ſomniorum.

P / Temꝑalia et ꝓñtia dicũ tur ſomnia ſcđm ꝓprie tates ſom- niorum.

Sicut homo in ſomno amplexatꝛ fantaſmata pro veri-
tate ſic homies mundani ꝓſentia pro eternis. pſ. Filij ho
minũ vt quid diligitis vanitatem ⁊c.

Sicut pro varietate infirmatũ eſt diuerſitas ſomnioꝝ
ſic diuerſitas morboꝝ ſpiritualiũ. cupiditas cũ facit ſom
niare diuitias. ſuperbia honorem. inanis gloria: famam.
luxuria delitias: et ſic de alijs: vnde Catho.

Somnia ne cures nam mens humana quod optat.

Dum vigilat ſperat per ſomniũ cernit idipſum. Eccles
v. Multas curas ſequuntꝛ ſomnia ⁊c.

Sicut ſtultus extollitur de ſomno: ita ſtulti huius mũ-

di de iſtis tempoꝛalibus extollunꝭ. Eccli. xxxiiij. Somnia
extollunt impꝛudentem.
¶ Sicut dyabolus i ſomnis ita diuitijs Eccli. xxxiiij. Coꝛ
tuũ fantaſias patiꝭ niſi ab altiſſimo fuerit immiſſa viſita-
tio. Lu. xxiij. Illuſerũt ei in veſte alba. alba veſtis ſunt di
uitie ⁊ honoꝛes.
¶ Sicut ſomnia exponunꝭ ꝑ oppoſitũ: ſic in iſtis. Lu. vj.
Ve vobis q̃ ſaturati eſtis q: eſurietis: et. xvj. Fili recoꝛda
re q: recepiſti bona in vita tua ⁊ lazarus ſiliter mala: nũc
aũt hic conſolaꝭ tu vo cruciaris.
¶ Sicut ſomnia faciunt timeri qð nõ eſt timendũ: ſic iſta
pſ. Ibi trepidauerunt timoꝛe vbi non eſt timoꝛ.
¶ Sicut ſomniũ facit credi de moꝛtuo ꝙ viuat: ſic diuitie
⁊ delitie. j. Thim. v. Vidua q̃ in delitijs eſt viuẽs moꝛtua
eſt. Apoc. iij. Nomẽ habes ꝙ viuas ⁊ moꝛtuus es.
¶ Sicut cũ euigilaꝭ a ſomno euaneſcũt oĩa ſic de iſtis: vñ
pſ. Nihil inuenerũt omnes viri diuitiarũ ⁊c̃.
¶ Sicut ſomnia ſunt quedã pꝛeludia futuroꝝ: ſic iſta: vñ
Hiero. vel Grego. Continuus ſucceſſus tempoꝛaliũ eter-
ne repꝛobationis certiſſimũ eſt iudiciũ: ſic cũ medicus cõ-
cedit infirmo omĩa que deſiderat: ſignũ eſt deſperationis.
pſ. Deſideriũ eoꝛũ attulit eis ⁊c̃.
¶ Sicut ſomniũ aſſecurat ſic iſta. Pꝛouer. xxiij. Eris qua
ſi doꝛmiens in medio mari.
21 ¶ Sicut de ſomno remanet tñ mẽoꝛia q̃ aĩm poti⁹ affligit
q̃ꝫ delectet: ſic de diuitijs Lu. xvj. recoꝛdare q: recepiſti ⁊c̃.
¶ Quia inflammatũ eſt coꝛ meum ⁊ renes
mei commutati ſunt: et ego ad nihilum re-
dactus ſum ⁊ neſciui.
¶ Hic oñdit ꝙ nõ tñ ꝓpter ꝓpꝛia pctã peribũt: ſed etiã q:
alios exẽplo ſuo ad pctm̃ inclinauerũt ⁊ oñdit de ſe in pſo
na debiliũ ꝙ ipſe peccauit ꝓpter eos. Pꝛio ꝓ pctõ inuidie
cũ dicit (q: inflãma. eſt coꝛ. m.) ardoꝛe inuidie: h̃ eſt qð ſu
pꝛa dixit: q: zelaui ſuꝑ iniq̃s. Eccli. viij. Ne incẽdaris flã-
ma ignis pctoꝝ illoꝝ. Scdo oñdit ſe peccaſſe pctõ inſtabi
litatis cũ addit (⁊ renes mei cõmu. ſunt). i. fact⁹ ſum inſta
bilis ꝯ temptatiões. pſ. Mutãtes trãſferanꝭ filij ei⁹ ⁊ mẽ-
dicẽt. Illa. ſ. mẽdicitate de q̃ Math. lij. Date nob de oleo
vr̃o: ⁊ ꝓpter renes põt in h̃ notari pctm̃ carnis qð regnat
in renibus viroꝝ: ſicut dicit Greg. ꝯ qð dicit dñs Lu. xij.
Sint lumbi veſtri p̃cincti. pſ. Vꝛe renes meos ⁊ coꝛ meũ.
Tertiũ in quo dicit ſe peccaſſe exẽplo maloꝝ eſt terreno-
rũ amoꝛ: vñ addit (⁊ ego ad nihilũ redactus ſum) ſequẽs
nihilũ terrenoꝝ. Aug. Si paleã ſequeris palea efficeris.
Quarto ꝑ ignoꝛantiã: vñ ſubdit (⁊ neſciui) pctm̃ meum.
Ambꝛoſius. piculoſiſſime egrotas q: te egrotare ignoꝛas
Oſee. vij. Comederũt alieni robur ei⁹ ⁊ ipſe neſciuit. Eſa.
xlij. Combuſſit eũ in circũitu ⁊ nõ cognouit ⁊ ſuccẽdit euꝫ
22 ⁊ nõ intellexit. Quintũ eſt ſtoliditas: vñ ſequitur.
¶ Ut iumentum factus ſum apud te: ⁊ ego
ſemper tecum.
¶ Ut iumẽ. fa. ſuꝫ). i. ſtolidus ⁊ poꝛtãs indifferenꝭ onera
dyaboli ⁊ dei: ꝯ qð dĩ in pſ. Nolite fieri ſicut equus ⁊ mu
lus. q̃. nõ eſt intel. Joel. j. Cõputruerũt iumenta in ſterco
re ſuo. Job. xviij. q̃re ſum⁹ vt iumẽta ⁊ ſoꝛduim⁹ coꝛã te:
⁊ hoc (apud te) q̃ recte eſtimas nõ apud hoĩes q̃ me ſapi
entẽ dicebãt: ſapiã huius mũdi q̃ ſtulticia eſt apud deũ. j.
Coꝛ. j. et oñdit ꝙ licꝫ ſic peccare cũ fidẽ infoꝛmẽ habebat
vñ addit (⁊ ego) tñ (ſꝑ) fui (tecũ) ꝑ fidẽ infoꝛmẽ nõ receſ-
ſi a te ſeq̃ndo deos alienos: ſic leguntꝭ iſta ſm glo. vel ali-
ter põt legi in bono (q: inflã. eſt ⁊c̃.) ⁊ ſic cõtinuari põt ſu
pꝛa dixerat ſe ingreſſum in ſanctuariũ dei vbi multa didi
cit ꝓpter q̃ dicit (inflã. eſt coꝛ meũ) igne charitatꝭ Lu. xxiiij
Nõne coꝛ no. ar. erat in no. dũ lo. no. in via de ieſu. Greg.
Amoꝛ ſuggerit qð negat ingeniũ. Idẽ vires q̃s imperitia
denegat charitas ſubminiſtrat. ex hac aũt flãmatõne mul
ta bona ſequunꝭ. Pꝛimũ eſt cõmutatio voluptatũ: vñ di
cit (renes. m.). i. voluptates mee (cõmutati ſunt). q. d. gu
ſtato ſpũ deſipit oĩs caro. Eſa. xl. Qui ſpat in do. mu. foꝛ.
⁊c̃. de his renibus Leu. ij. p̃cipiꝭ vt renũculi offeranꝭ dño
in ſacrificiũ renes naturaliter intra coꝛp⁹ ſunt ſi extra po
nanꝭ male cõmutanꝭ: ita ⁊ delectatiões nõ debẽt eſſe de
exterioꝛibus rebus ſed de intrinſecis. i. ſpiritualib⁹. Eccli.
xxx. Non eſt oblectamentũ ſuper coꝛdis gaudiũ ⁊ iocũdi
tas mentis. hec eſt vita hoĩs. Itẽ (renes) in calida pin-
guedine debẽt ſedere. i. in feruẽti deuotõne. Secundũ qð
ſequiꝭ (ex inflãmatiõe) eſt humilitas: vñ addit (⁊ ego ad
nihilũ reda. ſum) ꝑ humilitateꝫ q̃ neceſſaria eſt poſt renũ
mutationẽ ne de ſanctitate eleueꝭ coꝛ. Job. xxx. Redact⁹
ſum ad nihilũ abſtuli q̃ſi ventus deſideriũ meũ. de hac an
nihilatiõe Pꝛouer. xix. Verte impios ⁊ nõ erũt ꝑ cõtrari-
um. Gal. vj. Siq̃s ſe exiſtimat aliq̃d eſſe cũ nihil ſit: ipſe ſe
ſeducit. Tertiũ eſt abſconſio ſuipſius: vñ ſequiꝭ (⁊ neſci-
ui) q: vera humilitas bona ſua homini abſcõdit. Grego.
Soli ſancti bona ſua nõ vidẽt q̃ alijs vidẽda vidẽt Quar
tũ eſt obedientia: vñ addit (vt iumentũ factus ſum apud
te) poꝛtãs ſine murmure onus dñi. Math. xj. Tollite iu-
gũ meũ ſuꝑ vos ⁊c̃. iugũ eñ meũ ſuaue eſt ⁊ onus meũ le
ue. Sꝫ ſunt q̃dam q̃ ſubijciũt ſe iugo obediẽtie ſed cũ eis
dura p̃cipiunꝭ reſiliũt: ꝓpterea ſequiꝭ. Quintũ ꝙ neceſſa
riũ eſt. ſ. ꝑſeuerantia: vñ dicit (⁊ ego ſemꝑ tecũ) non ſemꝑ
ſunt cum dño q̃ ad hoꝛam credũt: ⁊ in tẽpoꝛe temptatio-
nis recedũt: ſicut dĩ Lu. viij. Oſee. vij. Ve eis q̃ receſſerũt
a me: vaſtabunꝭ q: ꝑuaricati ſunt in me: ſed boni ſunt ſꝑ
cum dño. pſ. Et nõ diſcedimus a te. Ro. viij. Certus ſum
ꝙ neq̃ꝫ moꝛs neq̃ꝫ vita ⁊c̃. poterunt nos ſepare a charita-
te dei. Ex his autẽ mereꝭ homo triplicẽ gratiã. ſ. gratiam
cooperantẽ: pꝛoficientẽ: ꝑficientẽ. ſiue conſummantẽ que
tres notanꝭ in ſequenti verſu. 23
¶ Tenuiſti manũ dexterã meã: ⁊ in volũta-
te tua deduxiſti me: ⁊ cũ glĩa ſuſcepiſti me.
¶ Tenuiſti ma.). i. operationẽ (dexterã). i. bonã non ſini
ſtrã (meã) ecce coopatio ex pte nr̃a (tenuiſti) notat opati
onẽ ſiue cooperationẽ ex pte dei ſine quo nihil bonũ fit. j.
Coꝛ. xv. Non ego ſed gratia dei mecũ. Joh. xv. Sine me
nihil poteſtis fa. Eſa. xlij. Appꝛehendi manũ tuã ⁊ ſalua-
ui te. In hoc ergo notaꝭ gratia cooperans: cũ autẽ addit
(et in volun. t. dedu. m.) notaꝭ gratia pꝛoficiẽs (in volun
tate. t. i. ſcðm voluntatẽ tuã (deduxiſti me) de bono in me
lius: vel (in volun. t.). i. in p̃ceptis ⁊ in conſilijs tuis. pſal.
Deduc me in ſemitam mãda. tuo. q: ipam volui. gr̃a aũt
ꝑficiens ⁊ cõſummans notaꝭ cũ concludit (⁊ cum glĩa ſu
ſcepiſti me). i. ſuſcipies in futuro. Lu. xiiij. Tunc erit tibi
glo. co. ſimul diſcumben. tunc dicit nõ nũc h̃ vilitas in pꝛe
ſenti gloꝛia in futuro. Pꝛouer. xix. Gloꝛiam p̃cedit humili
tas: ⁊ ibi Lu. xiiij. ſtatim ſequiꝭ. Oĩs q̃ ſe exaltat humi. et
qui ſe hu. exalta. Iteꝫ põt hoc ſpũaliter dicere religioſus
(tenuiſti ma. de. meam) educendo me de ſeculo. Gen̄. xix.
Diſſimulante Loth exire appꝛehenderunt manũ eius et
manũ vxoꝛis ⁊ eduxerunt eũ (et in voluntate) nõ violen-
tia quia nõ recalcitraui. Math. vj. Fiat volũtas tua ſicut
in celo ⁊ in terra (tua) non mea Math. xxvj. Non quod
ego volo: ſed qð tu: ecce obedientia (deduxiſti me) vt
dux nõ cecus. Deu. viij. Qui eduxit te de terra egypti. i. de
mundo ⁊ ductoꝛ tuus fuit in ſolitudine. i. in religiõe: ⁊ tã-
dem ſequiꝭ pꝛimũ (⁊ cũ glĩa ſuſcepiſti me) vt expoſitũ eſt
vel in pñti etiam gloꝛia eſt homini ſerui deo cui ſicut dicit
Boetius. Seruire regnare eſt. Eccli. xxiij. Gloꝛia magna 24
eſt ſequi dominũ.
¶ Quid enim mihi eſt in celo: et a te quid
volui ſuper terram.
¶ Quarta ps vbi arguit ſe de pꝛioꝛibus comparans pꝛe-
miũ eternum volũtati ſue pꝛioꝛi: vnde dicit (quid enim)
q. d. bene dico ꝙ ſuſcipies me cum gloꝛia (eñ) id eſt quia
(quid) admiratiue ⁊ indeterminate (mihi eſt in ce.). q. d.
magnũ ⁊ admirabile quia quod oculus non vidit nec au
ris audiuit nec in coꝛ hoĩs aſcendit q̃ pꝛeparauit deus
diligẽtibus ſe. j. Choꝛ. ij. ⁊ Eſa. lxiiij. (et a te quid volui ſu-
per terrã). q. d. nihil eſt illud quod cum ardenti deſiderio
(volui a te) magnam iniuriam facere regi qui peteret ab
eo inſtãter ſtercus vnũ de ſterquilinio ſuo. tẽpoꝛalia ſunt
ſtercoꝛa q̃ non ſunt digna vt a tanto domino petantur.

Phil.iij. Arbitror vt ſtercora Math.vij. Primū querite reg.dei.i.magna Joh.xvj. Uſqꝫ mō nō petiſtis quicqꝫ.q.d.ſ nihilū.ſ.tpalia:ſ h petunt q2 illa nō cogitāt qui eīn il la amaret iſta nō quereret ſ ptēneret: vñ dicit Greg. Qui celeſtis vite dulcedinē inqʒtum poſſibilitas admittit pfecte cognouerit ea q̄ in terris amauerat libēter cūcta derelinquit. Idē fortis eſt vt mors dilectio: q2 ſicut mors interimit corpus: ita ab amore rez corpaliū eterne vite charitas occidit qd ⁊ in ſe factū iſte aſaph oñdit cū ſubiungit.

25 Defecit caro mea ⁊ cor meum: deus cordis mei ⁊ pars mea deus ineternum.

(Defecit caro mea) .i. voluntas carnalis defecit ex pguſtatōe celeſtis dulcedinis: q2 ſicut dicit Greg. Guſtato ſpiritu deſipit oīs caro (⁊ cor.m.) .i. cogitatio mala q̄ de corde pcedit Math.xv. De corde exeūt cogitatiōes male: ⁊ his deficiētibus cor deū eligit ⁊ diligit: vñ addit (deus cor. mei) ſupple eſt reformare ſicut ſupra petebat dauid. Cor mundū crea in me deus: ⁊ ſpi.re.inno.in viſ.me. (⁊ pars mea deus) .q.d. ptemptis terrenis deū elegi: vt ſis pars ⁊ portio mea. Ps. Dñs ps here.mee Ezech.xliiij. Poſſeſſionē nō dabitis eis: ego eīn poſſeſſio eoꝝ (ineternū) Luce x. Maria optimā partē elegit q̄ non aufe.ab ea. Sm hunc modū exponit Gilibertus hunc verſum dicēs (defecit caro mea ⁊ cor meū ⁊c.) vt nec carnalis affectus nec cordis mei ſenſus reſpiret: ſ ſic deus cordis mei ps: ſi hanc partem pdidero inanis ⁊ vacuus remanebo qſi terra ſitiens ⁊ qſi vas pditum: ⁊ ita vacuo vaſi tuo plenitudinis portionē infunde q̄d parcis torrēti voluptatis: heu quaſi raptim tranſit torrēs iſte nr̄is in conuallibus ſ trahunt me poſt ſe inetnū deſideriū delicie ipartite: vel i pſona iuſti tēptati pōt legi vt dicat (q̄d mihi eſt in ce. ⁊ a te quid vo.ſup ter.) .q.d. nullā dñe pſolationē immittis mihi de celo ⁊ tñ nihil terrenuʒ quero a te (defecit) in tentationibus (caro mea) q̄ ad carnalia (⁊ cor meū) quo ad ſpūalia.ij. Cor.j. Supra modū grauati ſumus ſupra virtutē: ita vt tederet nos etiā viuere: ſ in nobis reſpōſum mortis habuimus: vt nō ſimus fidētes in nobis ſ in deo ⁊c. ideo ſequit (deꝰ cordis mei) ⁊ nō dicit quid vt multa ponamus: vñ vſus.

Versus
Exemplū ſocius medicus merces pr actor.
Uſtor doctor amor ſpes laus patiētia virtus.

R
Qualr xp̄s ſit nobis i 15.

Xp̄s eīn eſt (exemplū) nr̄m. Sm illud.j. Pet.ij. Xp̄s paſſus eſt p nobis vobis relinquēs exemplū ⁊c. Item (ſocius) Eſa.xlj. Ne timeas q2 ego tecū ſum (medicus) Job v. Ipſe vulnerat ⁊ medet (merces) Gen.xv. Ego ptector tuus ⁊ merces tua mecū magna nimis. Itē (pater) Heb. xij. Quis eīn filius quem nō corripiat pr. Item (actor) ⁊ ideo amator Sap.xj. Nihil odiſti eorum q̄ feciſti. Item (vſtor) Ps. Ure renes meos ⁊ cor meū. Itē (doctor.ps. Deus docuiſti me a iuuētute mea. Eccle.ij. Loquar ad cor eius. Item (amor) .j. Joh.iiij. Deus caritas eſt (⁊ ſpes) Ps. Spes mea a iuuētute mea. Item (laus) Ps. Fortitudo mea ⁊ laus mea dñs. Item (patiētia) Ps. Qm̄ tu es patiētia mea. Item (virtus) Ps. Deus nr̄ refu. ⁊ vir. (⁊ pars mea deus ineternum) Hiero. Dedignat eīn cuʒ his tranſitorijs fieri pars nimis auarus eſt cui nō ſufficit deus: ⁊ dico (mea) nō oīm q2 nō impiorum qui a deo recedunt ⁊ elongāt iſtoꝝ nō eſt ps deus: vñ addit.

26 Quia ecce qui elongant ſe a te peribūt: pdidiſti omnes qui fornicant abs te.

(Quia ecce ⁊c.) elongant ſe qui petm̄ faciūt. nihil eīn aliud elōgat hoīem a deo niſi mortale petm̄ h eſt chaos magnū firmatū inter deū ⁊ petōres Iſa.lix. Iniquitates vr̄e diuiſerūt inter vos ⁊ deū vr̄m ⁊c. Prouerb.xv. Longe eſt dñs ab impijs Job.xxj. Qui dicūt deo recede a nobis ſed contra nōne dñs vbiqꝫ eſt Hiere.xxiij. Deus e vicino ego ſum ⁊ nō deus delonge: ⁊ in eodem celum ⁊ terrā ego impleo. Solutio ppe eſt dñs malis p iuſticiā: longe aūt per gratiā: ⁊ iō etiā dicit (qui elongāt ſe a te) nō te aſſe cū ſemper ppe ſis: vel p gratiā vel p iuſticiā Luc.xv. Congregatis oīnibus adoleſcētior filius pegre pfectus eſt in regionem longinquā: ⁊ ibi diſſipauit ſubam ſuā (pibunt) merito perit qui ſe a vita elongat ⁊ dicit (ecce) q2 ⁊ cito ⁊ apte veniet dānatio eoꝝ Sap.vj. Horrēder cito apparebit vobis: qm̄ iudiciū duriſſimū eſt his qui pſunt ⁊c. Cū qſi facta eēt de dānatōe eoꝝ ſbdit (pdidiſti oēs q̄ for.abs te) pdidiſti.i.pdes: ſ vt dictū eſt ita certus eſt iam de h ac ſi pteritū eſſet vel (pdidi.) iam in pſcia oēs ſine pſonaꝝ acceptōe.ij. Paral.xix. Non eſt apud deū nr̄m iniquitas: nec pſonarū acceptio: nec cupido munerū (qui forn.) corpali fornicatōe: vel ſpūali.ſ.infidelitatis vel etiā cuiuſcūqꝫ pcti mortalis.j. Cor.vj. Neqꝫ fornicarij neqꝫ ydolis ſeruientes: neqꝫ adulteri: neqꝫ molles: neqꝫ maſculoꝝ concubitores: neqꝫ fures: neqꝫ auari: neqꝫ ebrioſi: neqꝫ maledici: neqꝫ rapaces regnū dei poſſidebunt (abs te) ſupple abſtractus ⁊ illectus tpalibus Jacobi.j. Abſtractus et illectus a pcupia ſua ⁊c. vel ſic (perdidiſti) .i. amiſiſti quia amittit dñs ⁊ quodāmodo ignorat eos qui elongati ſunt ab eo p petm̄ mortale: vñ queſiuit adam pditū Gen.iij. Adam vbi es: ⁊ pcipue pditi ſunt ei fornicatores: q2 econtrario caſti ſunt cum eo ⁊ pximi ei Sap.vj. Incorruptio facit eſſe pximū deo: infra illi qui elōgāt ſe a te pibunt.

Mihi aūt adherere deo bonum eſt: ponere in dño deo ſpem meam. 27

(Mihi aūt) nō elongari (ſed adherere deo bonū eſt) nō tpalibꝰ. Ps. Adheſit paui.aīa mea vbi dicit alia lr̄a (pulueri) .i. tpalibus. Item nō meretricibus.j. Cor.vj. Qui adheret meretrici vnū corpꝰ efficit: ⁊ ita qui adheret deo vnus ſpūs eſt. Tria aūt faciūt adherere rem alteri rei. ſcʒ funes claui glutē: funes.i. pudor ſeculi et melior pmiſſio claui.i. timor gehenne. glutē.i. charitas q̄ tria vincula aſſignat he. Bern. hunc verſum ſic exponēs (mihi adherere deo bonū eſt) mira res quō pñt tam diuerſa piūgi q̄ puētio illiꝰ q̄ nō ē ad illū q̄ ē nō imediate ſ mediate poterit fieri iſta piunctio: ⁊ infra tria ſunt vincula ⁊ ſola q̄bus ligatur oē qd ligat. primo funes. ſcdo claui lignei vel ferrei. tercio gluten. Primū pſtringit fortiter ⁊ dure. Scdm fortius ⁊ durius. Terciū ſuauiter ⁊ ſecure: fune alligatus eſt redemptor q̄ dum vehemēter tentatus eſt ppoñit ſibi intuitū honeſtatis memoriā pmiſſionis: ⁊ h interim fune ſe retinet ne penitus abrumpat: durū pfecto vinculum ⁊ moleſtū ⁊ qd diu retinere nō poſſit: putreſcūt eīn funes ⁊ pudoris vinculū: aut cito obliuiſcimur: aut abrūpimus: eſt aūt q̄ clauis pfigit quē timor dei ligat q̄ nō vultus hominū ſ penā timet gehēnaliū tormētoꝝ: ⁊ hic quidē non peccare metuit ſ ardere durius ⁊ fortius vinculat iſte q̄ʒ primus q2 ille vacillat in pposito: iſte aūt ppoſitū nō amittit. Tercius glutino.i. charitate tam ſuauiter q̄ʒ ſecure ligatus deo adherēs vnꝰ ſpūs eſt. ⁊ infra dicit idē b. Bern. Itaqꝫ xp̄s p ligat. ſcdo crucifigit. tercō glutinoſa aromatū inunctōe linit: ⁊ attēde q̄ vir vnꝰ diei ſpacio in funibꝰ ⁊ clauis moratus cū vnctōe victor victurꝰ phēniter reſurrexit (ponere in dño deo ſpem meā) ponere dicit nō fluctuare (in dño) nō in alio.j. Pet.v. Oēm ſollicitudinem vr̄am pijciētes in eum.

Tria q̄ faciūt adherere alicui rei

Ut annunciem omnes pdicatōnes tuas in portis filie ſyon. 28

(Ut annūciē) recte poſt adheſionē deo ⁊ ſpē ſequit alijs pdicare: pdicator eīn pcipue ad amorē dei ⁊ ptēptū tpaliū inuitare dʒ: ⁊ pter h dicit (vt annūciē oēs pdi.t.) .i. oia q̄ de te pdicāda ſunt: nō tm̄ vnū (in portis filie ſyon) .i. eccleſie q̄ eſt filia ſyon.i. ſpeculatōis.i. ecclie triūphātis q̄ deū facie ad faciē ſpeculat (oēs pdicatiōes) ſeptē ſūt pdicatōes ſiue ſeptē gn̄a pdicādoꝝ q̄ notant h verſu.

Sacra fides virtus viciū laus pnia pene (ſacra) .ſ. ſacra de primo.ſ. de baptiſmo habes Joh.iij. Niſi qui renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpūſctō ⁊c. De eucharíſtia Math.xxvj. Hoc eſt corpus meū ⁊c. de pfirmatōe Act.viij. de coniugio Math.xix. Qd deꝰ piūxit hō nō ſepet. de pnia Mathei.iiij. Pniam agite. de ordie Lu.vj. Hos ⁊ aplos noiauit. de inunctōe Marci.vj. ⁊ Jaco.vl. in fi. Infirmat q̄s in vobis ⁊c (fides) de q̄.j. Joh.v. Hec ē victoria q̄ vincit

Versus
M
Nota ſeptē gn̄a pdicādoꝝ.

mundū fides nr̄a (virtus) Math.xj. Diſcite a me q: mi
tis ſum.j. Pe.ij. Qui vos vocauit i admirabile lumē ſuū
vt virtutes eius annūcietis (viciū) p̄dicandū eſt.i. in p̄di
catōe deteſtandū ꝛ arguendū Math.xxiij. Ve vobis ſcri
be ꝛ phariſei ypocrite Mich.iij. Repletus ſum fortitudi
ne ſpūs dñi iudicio ꝛ veritate vt annunciē Jacob ſcelus
ſuū ꝛ iſrl' pctm̄ ſuū (laus) dei ꝛ ſctōꝝ Eſaie.xlviij. Laude
mea infrenabo te ne intereas Eccli.xliiij. Laudemꝰ viros
glorioſos (p̄mia) Math.v. Beati paupes ſpū: qm̄ ip. eſt
reg.ce. (pene) Math.iij. Progenies viperarū q̄s demon
ſtrabit vobis fugere a ventura ira (in portis) dicit non in
angulis ſicut heretici Deut.xvj. Iudices ꝛ iudices cōſti
tue in oībus portis tuis.

Ps.lxxiij. Pſalmus LXXIII

1 Vt quid deus repuliſti in finē: ira-
tus eſt furor tuus ſup oues paſcue
tue.

Titulus (Intellectus aſaph) Supra ꝯqueſtus eſt de p
ſperitate maloꝝ: hic aūt ꝯquerit̄ de excidio hieroſolymo
rum ꝛ ppli iudeoꝝ orans vt reuocent̄. Item ſupra oſten
dit q deo adherendū ſit in h̄ ps̄. docet quō adherendū ſcꝫ
dimittēdo legalia ꝛ veritatē amplectēdo: ꝛ hic eſt (intelle
ctus aſaph) .i. fidelis ppli q̄ intelligit q tranſierūt figure:
ꝛ q veritas venit ꝛ q eterna querēda ſunt nō tpalia. de q̄
intellectu agit h̄ ps̄. Et pter h̄ ſic intitulatus eſt. Intenti
one monet vt relictis figuris veritas teneat̄: ꝛ ꝯtemptis
tranſitorijs eterna querant̄. Modus tripartitus eſt ps̄.
Primo deſcribit euerſionem hierl'm ꝛ querit cām illius ꝛ
orat p pplo repulſo vt obliuioni nō tradat eum deus ꝛ p
vltiōe inimicoꝝ. Scdo oſtēdit ſalutē factā in medio terre
p aduentum xp̄i: ibi (deus aūt rex nr̄) Tercio p̄cat̄ vt qd̄
alijs fit. Fiat etiā iudeis: ibi (memor eſto) deplorās ergo
euerſionē hierl'm ꝛ iudeoꝝ dicit (vt q̄d deus repuliſti) nos
ita. ſ. q nō defendis nos (in finē) .i. ex toto q: nec ciuitatē
nec templū defendis Tren.ij. Repulit dñs altare ſuū ma
ledixit ſanctificatōi ſue: tradidit in manus inimici muros
turriū eius: vel (in finē) .i. vſq: in fine ſeculi in q̄ ꝯuertent̄
Eſa.x. Si fuerit ppl's meus iſrl' q̄ſi harena maris reliquie
ꝯuertent̄ ex eo nec tm̄ repuliſti: ſ; (ꝛ iratus eſt fu.tu.ſu.o.
paſ.t.) .i. ſup iudeos q̄s pauiſti in deſerto māna ꝛ in terra
pmiſſionis abundātia fructuū terre lacte ꝛ melle manan
tis: aggrauat aūt fletū ſuū multiplr'. Primo a magnitudi
ne repellentis cū dicit (deus repu.) Scdo a diuturnitate re
pulſionis: ibi (in finē) Tercio ab acerbitate pene: cū dicit
(ira.eſt fu.t.) Quarto ab infirmitate repulſorū cum dicit
(ſup.o.) Itē allegat q eos iuuare deberꝫ p h̄ q vocat eos
(oues paſ.dei) Itē p h̄ qd̄ ſunt poſſeſſio eius: vn̄ addit.

A De excidio ciuitatis hieruſalē ꝛ iudeorū p romanos facto.

2 Memor eſto congregationis tue: quam
poſſediſti ab initio.

Memor eſto ꝯgregatōis tue) .i. ppli iſrl' (quam poſ.ab
ini.) Deu.xxxij. Pars aūt dñi ppl's eius iacob funiculus
hereditatis eius. Item p bn̄ficium qd̄ eis p̄ſtitit educēdo
eos de egipto: vn̄ addit.

3 Redemiſti virgam hereditatis tue: mōs
ſyon in quo habitaſti in eo:

Redemiſti) de egypto (virgā here.t.) .i. virgā heredita-
riā .i. pplm̄ iudeoꝝ qui p̄ fuit virga recte incedēs in cultu
vniꝰ dei: ꝛ poſt factꝰ eſt ſerpēs vile q̄d ꝛ tortuoſū p pctm̄.
Iterū fiet virga qn̄ reliq̄e iſrl' ſalue fient: ꝛ q̄ ſit illa virga
ſiue hereditas aptius ſubdit dicēs (mōs ſyon) q̄ſi illa he
reditas eſt mons ſyon. ſ. hierl'm (in q̄) mōte (habitaſti) .q.
d. ſ. corpaliter factus hō (in eo) .ſ. mōte: ꝛ eſt inculcatio cū
ſupradixerit in q̄: vn̄ dicit Aug. q in eo ſupfluit de hac ha
bitatōe ps̄. Habitatio eius ex ſyon: poſtq; rogauit p ſuis
vt eis ſit deus ꝓpitius ꝯſequēter rogat p inimicis eoꝝ: vt
de ipſis vindicta ſumat̄: vn̄ dicit.

4 Leua manus tuas in ſupbias eorū in fi-
nē: quāta malignatus eſt inimicus in ſctō.

Leua ma.t.) ad vindictā (in ſupbi.) .i. ꝯ ſupbias (eoꝝ)
qui deſtruxerūt irl'm: ꝛ h̄ facias: ꝛ ſi nō ſtatim (tn̄ in fine)
.i. poſtq; eoꝝ ſupbia alios calcauerit: vl' ſic (in fi.) .q.d. nō
ad eoꝝ dānationē peto vt extēdas: vel (leues manꝰ) ſ; ad
eoꝝ correctōꝫ. ſ. vt ducas eos (in finē) xp̄m: vel ſic (i fiuē)
.i. vſq; in finē .i. donec finiat̄ ꝛ annihilent̄: ꝛ ipſi h̄ merue-
rūt: q: (quāta ma.eſt ini.) romanꝰ exercitꝰ (in ſctō tē.) .i.
quāta maligne opatꝰ eſt ibi admiratiue dicit (quanta) q:
multa mala ibi fecer̄t dānādo tēplū ꝛ miniſtros eiꝰ ꝛ oēs
iudeos occidēdo vel captiuādo. Ps̄. Deus ve.gē. in her.
tu.pollu tē.ſ.t.ꝛc. Tren.j. Miſit manū ſuā hoſtis ad oīa
deſiderabilia eiꝰ: qm̄ vidi gētes ingreſſas i ſanctuariū tuū

Et gloriati ſunt qui oderunt te: in medio 5
ſolennitatis tue.

Et glo.ſ.q̄ ode.te) nō tibi ſ; potētie tue victoriā de nobis
factā aſcribētes: ꝛ h̄ (in me.ſo.t.) paſcalis: q: .xlij. āno pꝰ
paſſionē dñi die q̄ ipſi xp̄m crucifixerūt cū cēnt cōgregati
oēs ad diē ſolennē a Tyto ꝛ Veſpaſiano capti ſunt ꝛ paſ
ſi ꝛ interfecti a romanis ꝛ hirl'm deſtructa: ſicut dicit bea-
tus Hieroꝰ. ſup illud Hiere.xij. Congrega illos ſicut gre
gem ad victimā ꝛ quō (gloriati ſunt) ecce ſequit̄.

Poſuerunt ſigna ſua ſigna: ꝛ non cogno
uerunt ſicut in exitu ſup ſummum. 6

Poſuerūt ſi.ſua) .ſ. vexilla in ſignū victorie: ꝛ h̄ pl'a. vn̄
cū dolore repetit (ſigna) poſuer̄t dico (ſup ſum.) tēplū (ſi
cut in exi.) viaꝝ ſolet fieri: vel ſicut ſolet fieri (in exitu) .i.
in portis (ſup ſūmū) locū. q: i altiori ꝛ emētiori loco ſolēt
poni hmōi ſigna victorie vt ab oībꝰ videri poſſint (ꝛ non
cōguerūt (q h̄ nutu dei ꝛ ptāte fieret ſ; ſibi aſcribebant ꝛ
aduertēdū ē q vt magis deū ꝓuocet ad vindictā: multuꝫ
aggrauat h̄ pctm̄ romanoꝝ vl' etiā chaldeoꝝ. Primo em̄
oñdit q̄litatē peti cū dicit (in ſupbi.) Scdo q̄titatē cū di-
cit (quāta) Tercio prauitatē cū dicit (malignatꝰ ē) Quar
to circūſtātiā loci cū dicit (in ſctō) Quito blaſphemiā cū
dicit (ꝛ gl'iati ſūt) Sexto obſtinationē cū dicit (q̄ oderūt
te) Septio circūſtātiā tpis cū dicit (in me.ſo.t.) Octauo
arrogātiā cū dicit (po.ſig.ꝛc) Nono infideles cū dicit (ꝛ
cōgue.) Moralr' dicit vir iuſtꝰ orās ꝛ dep̄cās p pctoribꝰ
(vt q̄d) dñe (deꝰ) piusꝛ miſericors (repellis) pctōres (in
finē) .i. finalr' repellit̄ em̄ nō i finē q̄ p̄ peccās tādē in pnia
morit̄ ſ; repellit̄ i finē q̄ i pctō morit̄ ꝯ qd̄ ſupra ps̄. Exur
ge.ſ. ad adiuuādū ꝛ ne repellas i finē ꝛ ſ. Illiu.o.m. neun
q̄ obdor. in morte. ipnia aūt ſubditoꝝ multotiēs cām ſu
mit de pctō p̄latoꝝ q̄ ꝓpt̄ h̄ grauiꝰ dānabunt̄: vn̄ ſignantē
adiūgit (iratꝰ ē fu.t.ſu.o.paſ.t.) nō dicit ouibꝰ ſ; (ſup.o.)
q.d. iratꝰ es illis q̄ ſūt ſup oues. ſ. p̄latis: Vn̄ Hiere.xxiij.
Ve paſtoribꝰ q̄ diſpgūt ꝛ dilacerāt gregē meū dicit dñs.
Et Ezech.xxxiiij. Ve paſtoribꝰ iſrl' q̄ paſcebāt ſemetipos
q.d. nō paſcebant oues v̄bo diſcipline vel exēplo vite vel
tpali ſubſidio aīe vel elyme: nuſq; dī ve ouibꝰ ſ; ve paſtori
bus freq̄nt̄ dī q: facti ſūt lupi Ezech.xxij. Pricipes eiꝰ in
medio eiꝰ q̄ſi lupi Math.vij. Attēdite a falſis ꝓphis qui
ve.ad vos in veſt.o.in. aūt ſūt lu.rapaces (mēor eſto con
gre.tue) .q.d. ne iraſcaris malicie paſtoꝝ: ſ; miſerearis igͣ
rantie ꝛ ſimplicitati ouiū Neemie in fine. Memēto mei
dus in bonū (quā poſ.ab ini) poſt baptiſmū ſ; nunc ſub-
traxerūt ſe a tua poſſeſſione ꝛ ſe fecerūt poſſideri a diabo
lo Abac.j. Totū ſubleuauit in hamo traxit illud in ſage-
na: ꝛ poſt incraſſata eſt ps eius Eſa.xxvj. Dñe poſſederūt
nos abſq; te: ꝛ vt eos poſſideres: redemiſti ꝓprio ſangui-
ne.j. Pet.j. Non corruptibilibus auro vel argēto redem
pti eſtis de vana vr̄a traditōe paterne traditōis: ſ; p̄cioſo
ſanguie q̄ſi agni incōtamiati ꝛ imaculati xp̄i ieſu.j. Cor.
vj. Empti eſtis p̄cio magno glorificate ergo ꝛ portate de-
um in corpore veſtro. Augꝰ. Homo appende te ex p̄cio.
(virgam hereditatis tue) id eſt eccleſiam que recta debet
eſſe ꝛ ad eius rectitudinem debēt omnes ſe rectificare: et
ipſe oſtendit ei regulam ꝛ eam regulauit in ſanguine ſuo
ꝛ in hereditatem ſibi acquiſiuit moriēs p ea Eph.v. Xp̄s
dilexit eccleſiam ꝛ tradidit ſeipm̄ p ea vt illam ſanctifica
ret: ꝛ poſt addit: vt exhiberet ipſe ſibi glorioſā eccleſiā nō
hn̄tē maculā neq; rugā: ecce rectitudo v̄ge.j. Joh.iij. in h̄

B Moralr'. in pſona viri iuſti.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf